

भाववाढीचे वास्तव विप्लेशन

प्रा. एस. एस. बलखंडे

अर्थशास्त्र विभाग

सु. मो. महाविद्यालय, पोलादपूर, रायगड

भाव वाढ ही नेहमीच सामान्य मानसाच्या जिव्ढळ्याचा विशय राहिला आहे. सरकार कडून जेव्हा भाव वाढ निर्देशांक जाहीर केला जातो तेव्हा तो जर वाढलेला असेल तर भिती निर्माण होते , जर घटलेला असेल तर आनंद व्यक्त केला जातो, आणि स्थिर असेल तर समाधान व्यक्त केले जाते. जूलै 2009 च्या पहिल्या आडवड्यात घाऊक किंमत निर्देशांक आधारीत भाव वाढ दर .1.21 टक्के राहिला. हा भाव वाढ दर शून्या पेक्षा खली रहील असा अंदाज तज्ञानी व्यक्त केला. ही गोष्ट गृहीत धरून धेरणे आखली जाऊ लागली ती सामान्य मानसाना सूखावणारी होती. ज्या वेळी सरकार कडून असे सांगितले जाते सरकारी आर्थिक धोरणे हे सामान्य मानसाला संरक्षण देणारी असताना आर्थिक विकासा बरोबर किंमत स्थिरता हे उदिष्ट समोर ठेवले जाते.

सन 2003.04 ते 2007.08 या काळात आर्थिक विकासाचा दर हा वाढता राहिला पण भव वाढीचा दर ही 5ते6 टक्के पेक्षा खली ठेवण्यात यष आले. फिलिप्सच्या म्हणण्या नूसार एकाच वेळी भाव वाढ नियंत्रन व आर्थिक विकास हे उदिष्टये साध्य करता येत नाहीत. पण ही पाच वर्ष चमत्कारीक ठरली . कारण या काळात भारतीय अर्थव्यवस्थेतिल विकास दर 8टक्के पेक्षा ज्यास्त राहिला व भाव वाढ दर सूधा खालच्या पातळीला राहिला, निष्चितच हे भारतीय आर्थिक धोरणाचे यष आहे.

वरील विधानाचा असा अर्थ निघतो की मागील पाच वर्षात आर्थिक धोरणाची कामगिरी चागली असल्याचे सांगितले जाते परंतू ते खरे नाही, व फक्त भास निर्माण केला जातो. त्याचा खोलवर अभ्यास केल्यावर या संदर्भातिल सत्यता लक्षात येते. भाव वाढीच्या संदर्भात जे चित्र दाखविले जाते ते खोटे आहे. वरील विधाननतिल हे खरे आहे की घाऊक किंमत निर्देशांक आधारीत भाव वाढीचा दर खालच्या पातळीला राहिला आहे. परंतूहा दर वास्तवात सामान्य माणसावरील भाव वाढीचे संपूर्ण परिणाम मोजण्यास अपयषी ठरतो.

भाव वाढ मोजण्याचा घाऊक किंमत निर्देशांक व्यापक स्वरूपाचा असला आणी सरकार कडून आर्थिक धोरणे आखताना त्याचा वापर केला जात असला तरी त्यात काही कमतरता आहेत.

घाऊक किंमत निर्देशांकाच्या कमतरता.

- 1) घाऊक किंमत निर्देशांकामध्ये सेवा क्षेत्राचा, वाटा हा निम्या पेक्षा जास्त आहे व खजगी अंतिम उपभोगातील वाटा एक तृतियांष आहे, त्या क्षेत्राचा विचार केला जात नाही याचाच अर्थ विविध सेवा ज्या सामान्य माणूस उपभोग घेतो, त्याच्या किंमतीतिल वाढ घाऊक किंमत निर्देशांकामध्ये परावर्तित होत नाही.
- 2) घाऊक किंमत निर्देशांक हा भाराकित किंमत निर्देशांक आहे त्यात तिन प्रकारच्या वस्तूंचा योग्य भार विचारात घेतला जातो का? या तिन वस्तू मध्ये प्राथमिक वस्तू 22.02 टक्के, इंधन 14.23 टक्के, औद्योगिक वस्तू 63.75 टक्के. असा भर वितरीत केला जातो. प्राथमिक वस्तू म्हणजे अन्न धान्ययाला फार कमी भार देण्यात आला आहे. म्हणजेच यात सामान्य मानसाच्या वस्तूची भाव वाढ परावर्तित होत नाही.
- 3) निर्देशांक तयार करताना घाऊक किंमती विचारात घेतल्या जातात परंतू सामान्य मानूस किरकोळ किंमतने खरेदी करतो. म्हणजेच सामान्य मानसाच्या वस्तूची भाव वाढ विचारात घेतली नाही.
- 4) घाऊक किंमत निर्देशांक यात सूधारणा कराव्या लागतात परंतू सध्या वापरात असणारा घाऊक किंमत निर्देशांक सन 2000 मध्ये सूधारीत करण्यात आला होता. वापरात नाहीत अषा वस्तू वगळून सध्या वापरातिल वस्तूंचा समावेश करणे आवष्यक आहे.

5) प्रा. अभिजीत सेन यांच्या कार्य गटाने आधार वर्ष सन 2001.02 प्रसतापित केले हाते परंतू आकडेवारी उपलब्ध नसल्यामूळे ते वापरता आले नाही.

वर सांगितल्या प्रमाणे घाऊक किंमत निर्देशांकात कमतरता अहेत, त्यामूळे सामान्य मानसाचे प्रतिबिंब त्या मध्ये दिसत नाही. थोडक्यात घाऊक किंमत निर्देशांक प्रमाणे भाव वाढ सामान्य लोकाना परवडेल या पातळीला ठेवण, सामान्य लोकांचे संरक्षण करवु, सव्या पध्दतिने भाव वाढ नियंत्रन आहे असे सांगून दिषाभूल करु नये. भाव वाढ दर ऋण असल्याचा आंनद तेव्हाच ठरेल जेव्हा वास्तविक खरेदी षक्तीमध्ये वाढ व्होइल.

जुन व जुलै 2009 या काळात भारतिय अर्थव्यवस्थेची परिस्थिती वरच्या पेक्षा वेगळी नाही. कारण घाऊक किंमत निर्देशांक आधारीत भाव वाढ दर निर्देशांक सलग पाचव्यानदा ऋण घोशित करण्यात आला. 4 जुलै 2009 संपलेल्या आठवड्यात ऋण(1.21) असल्याचे जाहीर करण्यात आले हाते. या वरून एखादया सामान्य मानसाला वाटेल की किंमती कमी होत आहेत त्यामूळे तो बाजारात जाऊन पूर्वि पेक्षा जास्त वस्तू खरेदी करु षकेल. त्या मूळे सामान्य मानसालासांगणे आवश्यक आहे की त्याला लागू होणारा भाव वाढीचा दर घाऊक किंमत निर्देशांकानुसार नसून तो किरकोळ किंमत निर्देशांकावर आधारीत आहे. किरकोळ किंमत निर्देशांकावर आधारीत भाव वाढ जो पर्यन्त कमी होत नाही तो पर्यन्त त्याच्या राहणीमानात सूधारणा होणार नाही.

सामान्य मानसाच्या राहणीमानावर परिणाम करणारा किंमत निर्देशांक हा किरकोळ उपभोक्ता निर्देशांक असून, तो तिन प्रकारे तयार केला जातो.

- 1) औद्योगिक कामगारासाठीचा निर्देशांक.
- 2) षेत मजुरा साठीचा निर्देशांक.
- 3) ग्रामिन मजुरासाठीचा निर्देशांक.

औद्योगिक कामगारासाठीचा निर्देशांक, षेत मजुरा साठीचा निर्देशांक, ग्रामिन मजुरासाठीचा निर्देशांक या वर आधारीत भाव वाढ भारत सरकारच्या श्रम मंत्रालय जाहीर करते.

उपभेकता किंमत निर्देशांकाचे हे तिन प्रकार तिन प्रकारच्या लोकांचे राहणीमान मोजण्यासाठी वापरतात. खलिल तक्त्या मध्ये अलिकच्या काळातिल भाव वाढ दिली आहे.

भाव वाढीचा मासिक दर(टक्के)

वर्ष / महिना	उपभोक्ता	किंमत	निर्देशांक	घाऊक किंमत निर्देशांक
	औद्योगिक कामगारासाठीचा (आधार वर्ष 2001=100)	षेत मजुरासाठीचा (आधार वर्ष 1986.87=100)	ग्रामिन मजुरासाठीचा (आधारवर्ष 19 86.87=100)	सर्वसाधारण वस्तू साठीचा (आधार वर्ष 1993.94=100)
2008 नोव्हेंबर	10.45	11.11	11.11	8.47
2008 डिसेंबर	9.70	11.14	11.14	6.14
2009 जानेवारी	10.45	11.62	11.35	4.96
2009 फेब्रुवारी	9.63	10.79	10.79	3.50
2009 मार्च	8.03	9.46	9.69	1.19

स्रोत्र. श्रम विभाग, श्रम व रोजगार मंत्रालय भारत सरकार व आर्थिकसलागार कार्यालय, वाणिज्य उद्योग मंत्रालय भारत सरकार.

नोव्हेंबर 2008 ला घाऊक किंमत निर्देशांक 8.47 टक्के पासून सतत घटत आहे. मार्च 2009ला तो घटत जाऊन 1.19 टक्के वर पोहचला त्या नंतर घट होवून ऋण झाल्या मूळे असे चित्र रंगविण्यात आले, ज्यामूळे सामान्य मानसाला दिलासा मिळेल असे वाटले परंतू तसे झाले नाही. कारण औद्योगिक कामगारा साठीचा उपभोक्ता

किंमत निर्देशांक 8.03 टक्के पेक्षा कमी झालेला नाही. षेत मजुरा साठीचा उपभोक्ता किंमत निर्देशांक 9.96 टक्के पेक्षा कमी झालेला नाही. तसेच ग्रामिन मजुरा उपभोक्ता किंमत निर्देशांक 9.69 टक्के पेक्षा कमी झालेला नाही. जर सामान्य मानसा साठी असणारे तिनही निर्देशांक व घाऊक किंमत निर्देशांक यात जवहपास 8 टक्के अंतर आहे. म्हणजे वास्तवात भाव वाढ कमी होत नसून सामान्य साठी भाव वाढ होत आहे हे सत्य आहे.

सरकार कडून आता पर्यन्त राबविलेले धोरणे.

आता पर्यन्त जे धोरण राबविण्यात आले आहेत, मग ते रिझर्व्ह बँकचे असो अथवा वित्त मंत्रालयाकडून असो हे सर्व धोरण ही घाऊक किंमत निर्देशांक आधारीत भाव वाढीचा दर नियंत्रनात ठेवण्यासाठी च्याच दिषेने होती. सामान्य लोकांचा उपभोक्ता निर्देशांकाकडे दूर्लक्ष केले. नोव्हेंबर 2008 च्या अगोदर घाऊक किंमत निर्देशांक आधारीत भाव वाढ दरजास्त होता म्हणून सरकारी धोरणे कडक किंवा ताठर आखली होती. जेव्हा हा दर कमी व्होण्यास सुरवात झाली तेव्हा ही धोरणे सिथिल किंवा मऊ करण्यात आली.

सरकारने प्रामुख्याने अन्न धान्य वस्तू पासून सामान्य लोकांचे संरक्षण केले पाहीजे. उपलब्ध आकडेवारी नूसार भारतात सामान्य व गरीब कुटूंबाचा 60 ते 70 टक्के भाग अन्न धान्य वस्तू वर खर्च केला जातो. याचाच अर्थ असा की या कुटूंबाच्या दृष्टीने इंधन, तेल व धातू यांच्या किंमती कषा बदलतात या पेखा अन्न धान्य यांच्या किंमती बाबत काय होते ते महत्वाचे आहे. परंतू आता प्रर्यन्त तेल व धातू यांच्या किंमत बदलास जास्त महत्व देण्यात कारण घाऊक किंमत निर्देशांक आधारीत भाव वाढ विचारात घेऊन रिझर्व्ह बँक ने सौम्य पत धोरण आखले. त्या मूळे अगोदरच भाव वाढीने त्रस्त सामान्य मानसाला अधिक भाव वाढीचा सामना करावा लागला.

सरकार कडून योग्य धोरणे राबविण्याची आवश्यकता.

भाव वाढ रोकण्यासाठी घाऊक किंमत निर्देशांक सोबतच उपभोक्ता किंमत निर्देशांक याचा सूधा विचार व्हावा . उपभोक्ता किंमत निर्देशांक आधारीत भाव वाढ दर नियंत्रनात आणण्या साठी सरकारी धोरणे हे अन्न धान्य वस्तूचा पूरवठावर लक्ष केंद्रित करणारी असावित, कारण अषा वस्तूंची भाव वाढ ही मागणी पूरवठ्याच्या असंतूलनातून हाते. मौद्रिक धोरणे हे घाऊक किंमत निर्देशांकावर आधारीत भाव वाढ रोखण्यास प्रभावी हाते. परंतू उपभोक्ता किंमत निर्देशांक आधारीत भाव वाढ दर हा मागणी पूरवठा प्रभावित होत असल्या मूळे येथे राजकोशिय धोरण अधिक उपयुक्त ठरते. म्हणून राजकोशिय धोरणाचा योग्य तो वापर करून भाव वाढीवर नियंत्रन करावे.

संाराष रूपाने असे म्हणता येइल की भाव वाढ नियंत्रनात आणण्यासाठी योग्य त्या किंमत निर्देशांकाची निवड करावी व त्या नूसार प्रभावी ठरणारे मौद्रिक धोरण किंवा राजकोशीय धोरण राबवावे जेने करून सामान्य मानसाला त्याचा दिलासा मिळेल.

संदर्भ:

- [1]. कार्य गट अहवाल मे 2008 दृ
- [2]. दैनिक लोकस्ताचे विविध अंक
- [3]. रिझर्व्ह बँक बूलेटिंग.
- [4]. स्थूल अर्थशास्त्र .. एम एल जिंगन.
- [5]. द इकोमिक टाइम्स 13 जून.
- [6]. भारतीय अर्थवस्था... दत्त व सुंदरम.
- [7]. अर्थसंवादचे विविध अंक.